

Exc. Zedelgem - WS Lauwe 2 - 2

Gezien we ook voor trouwe lezers van deze rubriek ons best moeten blijven doen, proberen wij zo veel mogelijk te vermijden dat wij in herhalingen vallen. Daarom verzoek ik om voor de titel van dit artikel even het verslag van onze thuiswedstrijd tegen Blankenberge te raadplegen.

Zaterdagavondvoetbal in het Houtland. Op zoek naar de 'Groene Meersen'. De architectuur van de cafetaria heeft wel iets - creatie van B&R, dixit toenmalige werknemer en één van de supporters nummer één Bernard Vandenborre - maar de staat van het veld doet de naam van het complex alle eer aan.

Trainer Marc Calleeuw komt ons 20 kilo later even groeten en heeft het over onze eerdere ontmoetingen in wedstrijden tegen Eernegem en Diksmuide, waar hij meestal aan het kanon stond. Op de heropfrissende vraag of hij dan de zoon is van Nicole Lambert, antwoordt hij instemmend. Dat waren nog eens tijden...

Trainer Debaveye kon weer rekenen op sluitstuk Honoré. Daardoor mocht van Poucke plaatsnemen op de bank naast Tajeddine, die het toch wel moeilijk heeft om 90' op niveau te spelen. Musenge werd beloond met een basisplaats voor zijn goede invalbeurt tegen RC Waregem.

De thuisploeg was niet op zijn sterkst, maar met slechts één nederlaag tegen leider Oostnieuwkerke beschikt het alvast over een betere thuisreputatie dan de geelzwarten. Bij de aftrap stak zo waar Bengaals vuur de kop op en de sfeer op en rond het veld was hevig maar sportief.

Van een studieronde was er werkelijk geen sprake. De thuisploeg trok ten aanval en Hollebeke werd verdacht van de bal gehouden toen hij Casier wou voorbijsnellen. Scheidsrechter Meyns twijfelde zichtbaar, maar floot niet. Na dit serieus wapenfeit van de thuisploeg, nam Lauwe het commando over. En hoe..

De ijverige Couckuyt zette hoog druk en blokte de uittrap van Vanhee af, maar de bal rolde langs de verkeerde kant van de paal. Op een knal van Vancraeyveld in de korte hoek was hij de redder in nood. Het uitstel was heel kort, want toen Vancompernelle zijn voorzet vanop rechts in de zestien dropte, bedankte Musenge voor zijn eerste selectie en knalde het leer vanop links overhoeks binnen. In minuut 10 was hij al dicht bij zijn tweede doelpunt, toen hij een voorzet van Couckuyt op Vanhee knalde.

Na een misverstand in de bezoekende verdediging, verscheen Cornelis alleen voor Himpe maar die had een goede redding in huis.

Op het kwartier strooide Vancraeyveldt een voorzet vanop links richting tweede paal. De goed gevolgde Commeyne kon echter onvoldoende kracht zetten op zijn kopbal om de thuisportier te verschalken.

Couckuyt rondde het dolle eerste kwartier af met een kopbal op een heerlijke assist van alweer Vancompernelle. Vanhee was kansloos en het was 0-2. Lauwe zat op rozen.

In de 27' ontfutselt de pijlsnelle Couckuyt de bal bij een thuisverdediger. Aaron trekt zich op gang en dringt de zestien binnen. Hij maakt zijn verdienstelijke poging echter niet af. Drie ploegmakers staan te wachten om de 0-3 op te tekenen, maar de Lauwse spits kiest ervoor om zelf af te werken, evenwel zonder succes. Hier moet de wedstrijd altijd gespeeld zijn!

Een volgende poging van Couckuyt werd door de keeper geplukt en als ook Lauwe een strafschoep claimt wuift Meyns dit terecht af. Onze jongens konden gaan rusten bij een oververdiende 0-2 voorsprong, want offensief had de thuisploeg heel weinig klaargemaakt.

Op de receptie legde ook het plaatselijke bestuur zich neer bij de overmacht van onze jongens en operde men vooral dat een gefloten strafschoep wellicht voor een andere wedstrijd had gezorgd.

Als verslaggever had ik voor de tweede helft dan ook postgevat op de helft waar Lauwe de aanval moest luiden. Het bleek een grote misrekening voor wat de eerste 5 minuten betrof. Himpe kwam nog gepast tussen op een poging van Hollebeke, maar op minuut 48 was het dan toch raak, toen Cornelis vanop rechts de aansluitingstreffer scoorde. Om te bekomen was er geen ruimte, want Zedelgem betwistte ieder duel met een zelden geziene verbetering. Het leverde zo waar de gelijkmaker op die na drie verloren duels in de zestien door Hallemeesch in doel werd gewerkt. Lauwe wist niet waar zij het hadden, maar gelukkig ging de storm daarna wat gaan liggen. Het kon nu alle kanten uit. De 35-jarige Cornelis – ex Westkapelle en wat een mooie voetballer - slaagde erin om de bal in de rangen te houden en Lauwe vond niet onmiddellijk de sleutel om te dreigen.

De inbreng van een gretige Tajeddine bracht daar verandering in. Het was weer alle hens aan dek bij de thuisploeg. Vlot voetbal werd echter bemoeilijkt door een knoeiend trio dat uitblonk in het nemen van verkeerde beslissingen en ophouden van spelfases.

Honoré en Bostyn mikten over en Tajeddine was er heel dicht bij toen hij na een bijzonder knap nummer van de sokken werd gelopen in de zestien. Calleeuw hield zijn hart vast maar Meyns bleef consequent in zijn stunteligheid. Couckuyt belandde bij een poging om de bal binnen te houden klankrijk tegen de publiciteitsborden, waarbij de ref het nodig vond om hem zijn derde gele kaart aan te smeren.

De wedstrijd eindigde ei zo na nog op een anticlimax voor de bezoekers , toen Cornelis met intussen gebroken neus nog een vrije trap op de deklat borstelde.

Omwille van de weggegeven uitgangspositie voelt dit aan als een nederlaag. Het bevestigt evenwel de vaststelling dat iedereen kan winnen van iedereen. 2 punten tegen twee haalbare kaarten is echter te weinig. Hopelijk betaalt Deerlijk het gelag...

Komaan Wietstar!